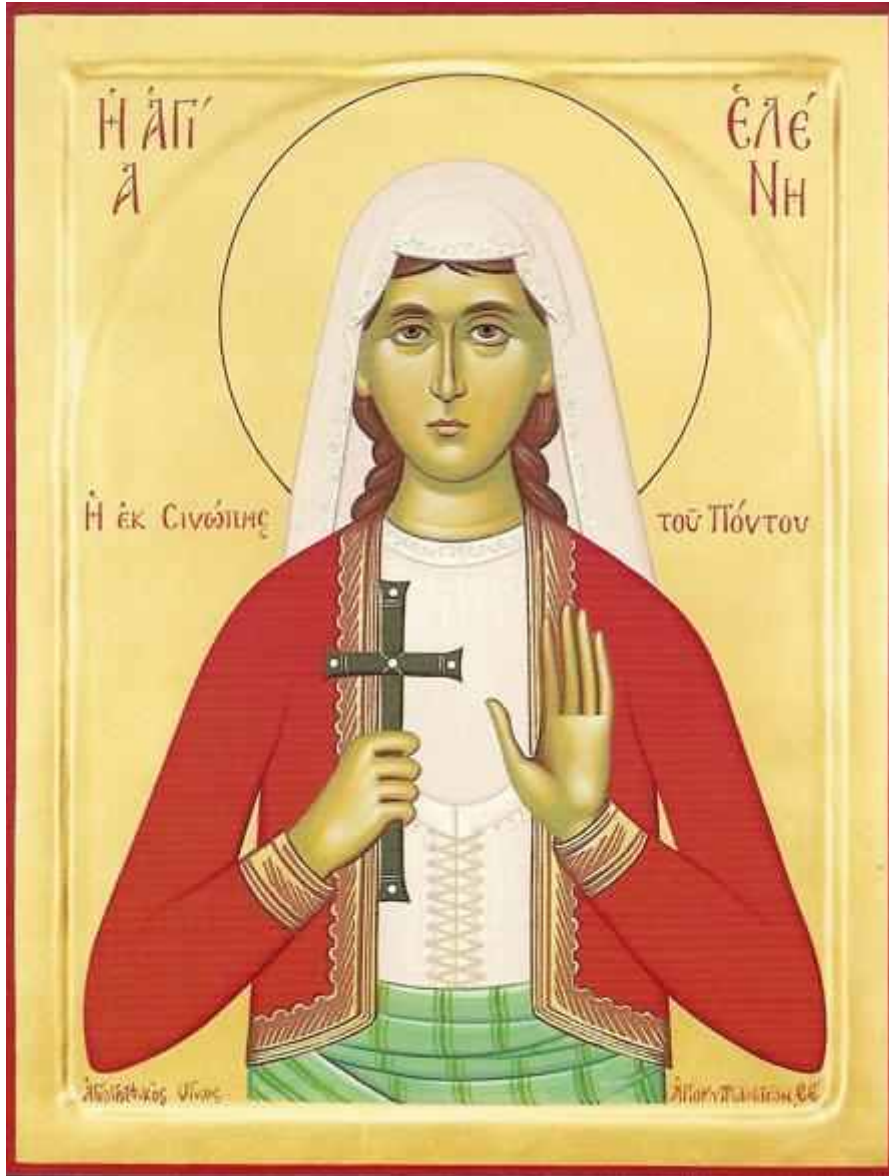

1 Νοεμβρίου 2024

Η Αγία Νεομάρτυς Ελένη από την Σινώπη του Πόντου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Μαρτύρησε στη Σινώπη την 1η Νοεμβρίου (18ος αι.)

Η αγία παρθενομάρτυς Ελένη καταγόταν από την Σινώπη , τη μητρόπολη των πόλεων του Πόντου. Ήταν κόρη της ευσεβούς οικογένειας Μπεκιάρη. Οι γονείς της την ανέθρεψαν με φόβο Θεού. Στην ανατροφή της επέδρασε και ο θείος της, αδελφός του πατέρα της, που δίδασκε σε ελληνικό , κρυφό, σχολειό της Σινώπης. Η αγία ήταν δεκαπέντε ετών, πολύ όμορφη, η δε αγνότητά της έδινε ιδιαίτερη χάρη στο πρόσωπό της.

Μια ημέρα η μητέρα της την έστειλε να αγοράσει νήματα, για το κέντημα από το κατάστημα του Κρυωνά. Στο δρόμο εκείνο υπήρχε το σπίτι του Ουκούζογλου πασά της Σινώπης. Την ώρα που περνούσε η Ελένη την είδε ο πασάς απ' το παράθυρο και η ωραιότητά της τράβηξε την ακόλαστη ψυχή του. Διέταξε αμέσως και την

έφεραν μπροστά του. Αφού έμαθε ποια ήταν, προσπάθησε δυο και τρεις φορές να την μιάνει αλλά μια άορατη δύναμη τον απωθούσε . Ένα άορατο τείχος προστάτευε την κόρη. Ήταν το τείχος της προσευχής .Η Ελένη προσευχόταν νοερώς λέγοντας συνεχώς τον εξάψαλμο .

Ο αγαρηνός δεν απελπίστηκε, διέταξε τους στρατιώτες του να την φρουρούν. Πίστευε πως αργά ή γρήγορα θα πετύχαινε τον βδελυρό σκοπό του.

Κάποια στιγμή όμως η αγία, με τη σκέπη του Θεού, διέφυγε την προσοχή των στρατιωτών και έτρεξε σπίτι της, όπου διηγήθηκε στους γονείς της τι της συνέβη. Ο πασάς όταν αντιλήφθηκε την απόδραση της κόρης έγινε έξω φρενών. Κάλεσε τους δημογέροντες και τους ζήτησε να του φέρουν αμέσως την κοπέλλα ειδ' άλλως θα διέτασσε γενική σφαγή των Ελλήνων στην πόλη.

Οι δημογέροντες, αφού έκαναν σύσκεψη στο Ελληνικό Σχολείο, κάλεσαν τον πατέρα και του ζήτησαν να παραδώσει την κόρη του στον πασά για το γενικό καλό. Ο πατέρας με λυγμούς αναγκάστηκε να δεχθεί για να μη γίνει μεγάλο κακό. Πήγε στο σπίτι του και ,αφού ενίσχυσε κατάλληλα την κόρη του , την πήρε και την οδήγησε στον πασά , για να προσφέρει τον εαυτό της όχι στις ασελγείς ορέξεις του τούρκου αλλά ευώδες θυμίαμα στον Χριστό.

Ο πασάς τη δέχτηκε με ανείπωτη χαρά ελπίζοντας ότι θα ικανοποιήσει την επιθυμία του. Προσπάθησε πολλές φορές να την μολύνει , μάταια όμως, η άορατη δύναμη , ένα άορατο τείχος γύρω από την κόρη, τον εμπόδιζε και τον απωθούσε. Η αγία προσευχόταν θερμά, έλεγε μυστικά τον εξάψαλμο, τον οποίο γνώριζε από στήθους καθώς και άλλες προσευχές που είχε μάθει στο σχολείο από τον θείο της.

Την επόμενη μέρα πάλι επεχείρησε ο πασάς αλλά τίποτε. Οργισμένος, εκνευρισμένος, διέταξε να την κλείσουν στις φοβερές υγρές φυλακές της Σινώπης. Η καρδιά του σκλήρυνε συνεχώς, δεν έβλεπε το θαύμα. Η ακόρεστη ασέλγειά του φούντωνε περισσότερο. Την επισκέφτηκε στη φυλακή ελπίζοντας να πετύχει εκεί τον σκοπό του αλλά μάταια, και εκεί ο Νυμφίος Χριστός προστάτευσε την νύμφη του. Οπότε υπερβολικά οργισμένος διέταξε να την βασανίσουν και να την θανατώσουν.

Την βασάνισαν μπήγοντάς της καρφιά στο κεφάλι. Και την αποκεφάλισαν. Το σώμα της και το κεφάλι τα έβαλαν σ' ένα σακί και το έριξαν στη θάλασσα. Αυτό όμως αντί να βυθιστεί επέπλεε ενώ φως κατέβαινε από τον ουρανό και φώτιζε το άγιο λείψανο. Οι τούρκοι τα'χασαν , άρχισαν να φωνάζουν « η γκιαούρισα καίγεται, η γκιαούρισα καίγεται » . Το άγιο λείψανο συνέχισε να επιπλέει, ώσπου έφτασε στην τοποθεσία Γάει , όπου τα νερά είναι μαύρα λόγω του βάθους και εκεί βυθίστηκε.

Ύστερα από λίγες ημέρες ένα ελληνικό πλοίο αγκυροβόλησε εκεί κοντά. Το τρίτο βράδυ ο νυχτοφύλακας είδε στο βυθό κάτι να λάμπει σαν χρυσός. Ειδοποίησε τον πλοίαρχο και με δύτες ανέσυραν τον θησαυρό . Δεν επρόκειτο όμως για φθαρτό θησαυρό . Ανοίγοντας τον σάκο βρέθηκαν μπροστά στο τίμιο λείψανο της αγίας παρθενομάρτυρος και νεομάρτυρος Ελένης. Στην κεφαλή της ήταν μπηγμένο ένα καρφί και υπήρχε και άλλη μια τρύπα από καρφί.

Ο πλοίαρχος φοβήθηκε τους τούρκους και παρέδωσε το σώμα της αγίας σε παραπλέον πλοίο που έφευγε με Έλληνες για τη Ρωσία ενώ την αγία κάρα της κρυφά τη μετέφερε στον ναό της Παναγίας στη Σινώπη.

Στον τόπο που βυθίστηκε η αγία μέσα στη θάλασσα βγήκε σαν πίδακας γλυκό νερό, αγίασμα και έκτοτε η περιοχή ονομάστηκε Αγιάσματα.

Η τιμία κάρα της αγίας έκανε πολλά θαύματα στη Σινώπη. Ιδιαίτερα όταν υπέφεραν από πονοκεφάλους , καλούσαν τον ιερέα, ο οποίος έφερνε την αγία κάρα ,έψαλλε παράκληση και αγιασμό και θεραπεύονταν ο πονοκέφαλος.

Με την ανταλλαγή των πληθυσμών, το 1922, ο πρόεδρος της Σινώπης Χρήστος Καφαρόπουλος μετέφερε την κάρα της αγίας στη Θεσσαλονίκη και την εναπέθεσε στον Ι. Ναό της Αγίας Μαρίνης στην Άνω Τούμπα, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα ευωδιάζοντας και θαυματουργώντας.

Ο καταγόμενος από τη Σινώπη αείμνηστος μητροπολίτης Σερρών Κωνσταντίνος Μεγρέλης ερχόταν στην Αγία Μαρίνα κάθε 1 Νοεμβρίου και συνεόρταζε την Αγία νεομάρτυρα Ελένη μαζί με τους Αγίους Αναργύρους. Την ημέρα δε αυτή συγκεντρώνονταν και συνεόρταζαν όλοι οι Σινωπείς.

Πηγή: miteriko.blogspot.gr